

ואומר בין לנו בין
לשאר אסור, ושמואל
לומר לנו אסור לשמר
מזה. ומתובנין לרב
כפסוקי פסוק אורומה בעליה
במסורות ששה, קשיא לרב
לומר לשמר שבט אסור
שנמצאת מסורה בפרה
(פסוקי) [שמעון] והשואר
(מחזין) פסוק בפרה, אמאי קתיי
ששה. ופירק אבוי אבוי
לומר דהוא תעלה, ליעולם
לשמר כמכשאי והאכא
בפרה מדרת מושם חי
הא הוית מסורה משאי
עליה, אמר כלוי עלמא
בימינו אורי כרב. ומשמשי
השואר לאקומה רב שמע
מיה. וליחמא כוונה
מיה. ויצאין כרסין,
השויא אפסורין כרוכין על
אוריאן. וסגאקא רבא ויצאין
אוריאן. וכו' וכו' נמשכין.
מלות, פ' פדות לש
כית רבי היו יצאות
כאפסורין כרוכין בשבת.
ויצאין ומשכשכין בשבת
ויצאין עליון וטובלין
במקומן. פ' שיר, כעין
מסורין כדמרגמינן שירין.
ואקשינן וכו' בטעמא
בהמה בני קבול ומסאה
והנהגות כללים

יק י"ב טבעת אדם טמאה, טבעת בהמה וכלים ושאר כל הטבעות

והא

פריך מדי. תוס' הרא"ש.

ק"י טבעת אדם טמאה, טבעת בהמה וכלים ושאר כל הטבעות